

LA PATRIA GRAN Y LA PATRIA PETITA

No 's pot negar que Espanya travessa una crisi general que 's manifesta en tots els ordres de la activitat humana. No solament està en crisi la política y la administració, sino també la industria y 'l comers, els sentiments y las ideas, sent tal volta el sentiment é idea patriòtics els que estan més en crisi.

A mou entendre es aixó degut á la equívoca cada manera d' entendre la patria, equivocació que vaig fer notar en dos articles que vegèren la llura pública en aquest mateix setmanari ab el títol de «La patria vella y la patria nova»; y també hi contribueix molt principalment, volguer una rassa inferior en cultura imposarse á altras superiors á n' ella.

En aquesta materia com en totes hem volgut imitar á Fransa, sense tenir en compte que las circunstancies no son las mateixas. La Fransa que ha tingut la virtualitat necessaria per imposar á las demés nacions las ideas que l' han feta gran ¿com no devia imposarlas fàcilment á las comarcas que dintre d' ella tenen un caràcter més ó menos determinat? Si París pot dirse que durant molt temps ha sigut la capital d' Europa ¿com no arrelar-se com á capital de Fransa?

Ademés, el sistema uniformista y centralizador ha contat á Fransa ab figures gloriósissimas, y ja se sab que la gloria enlluherna. ¿Com no gloriarse de formar part de una nació en la que han brillat Lluís XIV y Napoleón, Richelieu y Thiers: nació reconeguda durant molt temps pe 'ls estranys com la primera en ciencias y lletras, arts é industria? Y aquest mateix sistema ab tots els seus defectes reco-

neguts pe 'ls mateixos francesos, ha produït excelents resultats, perque hi ha hagut desitj de fer las cosas be, y s' han tingut medis pera ferho. Per' xo no es extrany que 's trobin contents de formar part de una nació creuada per tots cantons de ferrocarrils y carreteras, que conta ab canals de regadiu y de navegació, qu' ha extés la instrucció de una manera extraordinaria, y que tant y tant camina, sempre endavant, en el camí del progrés y de la civilitació.

Se comprén, donchs, que 'l sentiment de la patria s' hagi arrelat tan fort arrivant molts voltas á una exageració extremada que es 'lo únic que 'ls espanyols hem sabut imitar. A aquells francesos que ab escombras volian anar á Berlín, han tingut bons imitadors en aquells que corrián els carrers é invadían els teatros al só de la marcha de Cádiz, demandant la guerra ab els Estats Units: pero ni la expedició de Fashoda, ni la entrada á Madagascar n' han tingut d' imitadors.

La exageració del sentiment de la patria gran á Fransa fou causa de que restés adormit el sentiment de la patria petita: més aquest va despertant poch á poch, principalment en las comarcas que parlan diferenta llengua, restant per aixó subordinat al primer.

De la manera com estan relacionats els dos sentiments m' en he format una idea que no se si serà del tot exacta ab determinats detalls que he observat estant al mitj dia de Fransa. No puch resistir al desitj de mencionarne un d' ells.

Un senyor de Narbonne aymant del *patois*, com diuhens ells, que 's parla en sa comarca, ens recità algunas composicions originals de Mr. Mir qu' ha sortit á Carcassonne escritas en el citat llenguatge. En una d' elles descriu la visita de un inspector prussiá á una escola

de un petit poble d' Alsacia, que fa les preguntes següents á un dels noys:

—¿Com te dius?

—Francesch.

—¿La teva edat?

—Dotse anys.

—Ton pare?

El noi baixant el cap ab expresió de tristesa respongué:

—Mon pare va morir en defensa de la patria.

—Aixó no t' ho pregunto—digué ab rabia l' inspector, que continuá:—¿Sabs la geografia? Donchs digas: ¿Quinas son las grans potencias d' Europa.

—Las grans potencias d' Europa son la Fransa, la...

—¿Com es aixó? ¿Perqué la Fransa en primer lloch? ¿No saps que la primera es la gran Alemania?

El noi restá mut un moment, responguent després ab energia:

—La Fransa.

—Veyam donchs—digué l' Inspector desplegant un mapa d' Europa—enseñam ahont es aquesta Fransa tan poderosa.

Pero l' noi sense mirar el mapa, ab la mà se doná un colp fort sobre l' cor, y digué:—La Fransa es aquí.

No pot aquesta composició ser més inspirada en el sentiment de la patria gran, pero afirma al mateix temps el sentiment de la patria petita al usar, no la llengua oficial, sino la de la comarca.

A Espanya hi hagué una època en que semblava que aquesta compenetració entre 'ls dos sentiments, s' infiltraria en els cors com á Fransa. L' arenga d' en Prim als voluntaris catalans á l' Africa, y las obras d' en Clavé ne son prova.

Pero la rassa que representa la nació y que li vol donar caràcter, si be es veritat qu' ha tingut períodos gloriosos, ho han sigut sols en un sol aspecte, resultant en son conjunt molt inferior á altres rassas de la Península. Y com desde que vol doná l' tó á l' Espanya hem anat de decadència en decadència no es possible que l' sentiment de la patria gran tinga la forsa que te á Fiansa.

Per altra part, si las rassas del Nort dominessin á la Península, com no tener l' esperit generalisador y la forsa assimilativa de la francesa, tampoch seria possible la imposició del sentiment de la patria gran tenint l' altre com á subordinat.

Pera que arreli en la conciencia de tots els

espanyols, es precis que siga la resultant del sentiment de la patria petita.

Vigorizar aquest sentiment desprovehíntlo d' tot caràcter egoista y de tot intent de superioritat es lo que cal, pera que del armónich conjunt de tots ne sortí l' sentiment de la patria gran. D' altra manera ne surtirà sols a questa patrioteria que 'ls francesos al exagerarla ne dihuen *chaurinisme*, y que produheix desastres com el que desgraciadament hem suferit.

M. ROGER.

LLEVANTADA ⁽¹⁾

¿Qui 's hi veié may tan fera
la mar, tant negrós lo cel
y á la gent tant cara-tristos,
per la platja de Lloret!
Onadas venen furientes
encalsantse reu á reu,
qu' es barrejan, s' inflan, tomban
demunt l' arena y, sens temps
d' entornarsen mar endintre,
altre ab furia las empeny,
rebotent en torn y en l' aire
espumas, ab ronchs bufechs.

¡Sant March, quina llevantada!
Ni que una ratxa d' infern
prenen á la mar per sota
per volcarla, si pugués,
la rejirás sachsejantia
de baix dalt, per tots endrets.
¡Ay de la nau sens ventura
sorpresa per lo mal temps!
Dugas á la platja 'n mancan....
¡Hont serán, Reyna del Cel!...

Tot plegat sembla ovirarsen
una, allá d' allá... Si ho es;
mes ve esgabellada y sola,
sense pal, vela, ni rem.

Quina esgarrifor, quins xiscles
arrabassantse 'ls cabells,
los pobrissons que 'n la platja,
llambregan... Miréu, miréu,
allá vé l' altre... la vela
feta esquinços y rebrechs,
com feix de serps que 's retorcen
del llevant als frestechs bruels.

Perdit lo timó, quat' homes
cridan socors, per si 'ls veu
algú de prou cor que 's duga
un calabrot.....—¿Qu' es que fem?
diu un mariner d' altura,
á un pilot que al costat te.
—Córrerhi, mala endanada!
responli,—Donchs ja som tres,
fa un patró á qui dir podrían

(1) Premiada en lo primer Certamen literari de Palamós.

Sant Cristofol de Lloret,
alt de pit, ample d' espatllas,
bona grapa y cor sencer.

Y tot seguit mans á l' obra,
llanxa avall ab llivants, remes
y gantxos d' arrastr'.... Senyatse,
lo patró la canya prén;
los remers, venta estropada
á boga llarga de ferm....
y allá va l' amor al proxim,
á lluytá ab los elements!

La barqueta pescadora
corra tant que arriba á frech
de la barra, que val dirse
de la tomba en tal moment.

Los que frisan per saivarla,
contra mar bogant de ferm
ara en l' esquenall d' un' ona,
ara en lo fons d' un avench,
lo timó partint las aigües
per en mitg de dret á dret,
que 'l patró torce de rumbo
no 'l deixa gota ni gens....
¡Be 's cal tenir má de ferrol!
¡Be 's cal tení 'l cor en Deu!

Y aixis vau las dugas barcas
acostuntse per moments;
la gent de l' una y de l' altre,
glatint, xops y febrosenchs
manobran escarrassosos,
com si no rujís entre ells
lo temporal que 'n la barra
als murs y aixampla avenchs,
capdellant montanyas d' onas
que 'n trombas borbolla arréu.
Mes, la Caritat te alas,
com àngel qu' es del bon Deu,
y per aturar sos passos,
ni abismes ni murs sou res.
—Aixís que la onada tombe,
fa 'l brau patró, aplanar remes,
que com lo timó no 'ns fallí
som fora, malgrat l' infern!
Y pit avant, los que bogan,
ben estampits, bras enterch,
quan lo patró 'ls hi crida ¡upal!
ventan cop: en un moment
muntan y bixan, la barra
deixant enderrera d' ells,
y á la barca desvalguda
tiran caps, salvant la gent.

Ja era hora. 'L llaut capbussa
d' un cop de mar sota 'l pes;
la llanxeta del aussili,
com per un voler de Deu,
en lo solch de dos anadas
vira septa, pica remes
y altre cop... ¡que 'l cel li valga!
la barra á guanyá embesteix,

Y creix la onada, ja s' infla,
ja tomba, barqueta y gent
sostenintse demunt d' ella
com poden; mes, oh sort cruel!
altre al demunt se 'ls n' hi tira
ab horrorós espetech,

y si eran onze en la llanxa,
ja son nou tant solament,
ja son vuyt, que 'l patró al véureho,
home á l' aigua tot d' una es,

Y s' enfonsa, sobrix, cerca,
palpa, neda, sura, 's treu
un cap de faixa y s' endiusa
estrayentla entre las dents;
mentres la llanxa arrastrada
pel llevant, deixa anar remes,
amolla trissa, fa senyas
á terra... mes la mar creix,
y fan prou los de platja,
ben be prou, per salva á 'n ells.
—¡Qui una corda pugués dulshil!....
escaman,—Jo ho provaré,
diu un minyó, a la cintura
voltantsen un cap y pren
embestida, corra, llenses
per dessota la rompent,
tornant aurir lluny, endintre,
com un dusí joganer;
y, ¡upal! 'ls de la barca, arrambal
allargantí un tros de rem;
ell se hi aferra, salta i' orla,
estreva 'l cap lo proé;
y á la platja tiran... tiran...
tants com son, joves y vells
y la llanxa al fi en l' arena
amorra. ¡Alabat sia Deu!

Mes, y 'ls tres homes que mancan?...
¡quina desgracia, Deu meu!...
Dos familias sense pare;
un patro que deixa 'ls nets
ab la mare, que ja es viuda....
¡qué será, qué será d' ells!...

Ah mar traydora, mar falsa,
que seu lo mirall del Cel,
als que 'n tú sian devoras,
com un monstre pugués fer!
Mes, no perxó te 'n ufantis:
Deu un jorn per demunt teu
caminava y la seva ombla,
qu' es la Caritat, com Ell
ayuy hi fa via encara
y ni fara sempre més,
que ab tant hi com pots, subjecta
estás al voler de Deu!

Miréu si no, cors piadosos,
sensibles tot' hora al bé,
miréu al patró com brega
per salvá als dos mariuers.

La una má partint las aigües,
un cap de faira á las dents
y agarrat d' ella, un pobre home
que per miracle 's sosté;
l' altre má al bras arrapada
del altre náufrech.... ¡Qui es
que com ell sa doble presa
per disputá al element,
fins á la mort plantes cara
corrent al perill seré?
¡Qui li dona brahó y grapa?
¡Qui li dona pit y alé?
Lo sant amor al prohisme,
la caritat que per res
abandona als que conservan

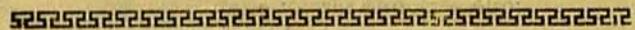
lo caliu del amor seu,
que ni 'ls huracáns l' apagan,
ni l' temporal l' extingeix.

La Caritat que 'n la fosca
mostra de son front l' estel,
signant lo rumbo á quants bregan
per ser d' altre l' salvament,
com un vesilum, tant que 's vulga
llunyá, més vesilum de Cel.

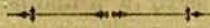
A la sorra per si 'ls náufrechs,
llarchs com son, cauen tots tres,
y no 'n mancan no, de brassos
que 'ls amparen, nom de Deu,
ni qui de genolls en terra,
lleneus plors d' agrahiment.

Als de la barca primera
guarils de l' altre la gent
y á tots plegats, la llanxeta
del bon patró de Lloret,
que, tot hi se un Sant Cristófol
de pit y de bras ferreny,
bo y sentat demunt la sorra,
mirant la mar, va diguent:
—Be ha costat, mes tots en terra
torném veurens.—Molt qu' es cert;
mes digueuine ghi tornaríau,
esclama algú, si 's vejés,
en perill un' altre barca?
—Llamp no 't toch!... are mateix,
respon, que Deu may se cansa
d' ajudar als que fan bé!

FRANCESCH UBACH Y VINYETA.

UNA ESTOCAFIXADA

No la cerquéu en cap diccionari aquesta paraula, que no la trobaréu pas, ni fora d' aquí la preguntéu á ningú que no siga d' aquesta terra que jo us asseguro que no us en sabrá donar rahó, per una de molt senzilla: porque es un terme local nostre, ben nostre, que nos altres 'ns l' havem fet pel nostre us particular.

¿Qui es que fora d' aquí ha sentit á parlar d' una estocafixada? Segurament que ningú. Per aquesta rahó es que suposo á una gran part dels llegidors de LA SENYERA, principalment als de fora d' aquest terme, y aixó que es ben redunit, ab complert desconeixement de son significat, per quin motiu vinch obligat á férloshen cinc céntims, com sol un dir, ja que m' he embolicat en un assumpto que, á dir la veritat, es lo mateix que si m' hagués ficat en camisas d' etzevaras.

Si anem á buscar la mitología d' aquesta paraula, com deya l' altre dia un amich meu, veuréu que prove d' stockfish.

Donchs bé, una estocafixada no es altra cosa que una menjada d' estocafix, ó en altres termes: un ápat que d' aixó qu' he dit es en lo que consisteix lo plat principal.

Bé, pro y aixó qué es? —sens dupte 's preguntarán.

Si ténen una mica de paciencia jo procurare esplicarme y tal vegada lograrem entendre'ns.

L' estocafix, en l' ordre ictiològich, es un anacantí de la familia dels gádidos. (1)

De gados se 'n coneixen de varias especies, essent la que 'ns ocupa, lo *gadus morrhua*, anomenada *cod* pels inglesos; *habeljauw* pels holandesos y alemanys; *babelau* pels suecs, noruegs y danesos, per aquets darrers també *torsk*; *cabillaud* pels francesos; *baccalare* pels italiáns; *abadejo* ó *bacalao* pels castelláns; *bacallá* per nosaltres, y... segueix oberta la suscripció.

Aquest peix se pesca en la costa frisia; (Holanda), en los mars Báltich y del Nort; principalment en las illas Lofoden; (Noruega), en lo golf de Sant Llorens; en los banchs de Terranova y de Rockall, etc. etc., y 'ns l' importan generalment salat, qu' es lo bacallá propiament dit.

També solen portarlo sech, sense salar, y á las horas cambia 'l nom: es en aquesta forma que 'ls inglesos en dihuén *stockfish* de *stock*, bastó y *fish*, peix, es á dir, peix bastó; traduhintho 'ls castelláns en *pezpalo* y catalanisant-ho nosaltres en *peixopalo*.

* *

Abans de la aplicació de las máquinas de vapor á la navegació mercant, aquesta havia pres gran desenrotllo á n' aquesta costa que gayrebé tots los fills d' aquesta vila eran mariners; y apart d' aixó, en nostre port hi fondejavan continuament barcos de totas nacions, principalment, entre 'ls estrangers, inglesos, quin carregament era las més de las vegadas, bacallá y peixopalo. A mes á mes molts mariners palamosins navegaven en barcos de la nació británica, y com que en aquets, lo mateix que en los nostres, havent de salvar travessías llargues, bona part de la alimentació de la marinería consistia en peixopalo, per esser de las provisións baratas una de las de més dura dura conservació; se comprén que al desembarcar y tornar á reunirse de nou ab sas familiars, los hi hagués quedat l' hábit de dirne *stockfish* al esmentat gados; y que 'ls mariners dels barcos inglesos al saltar en terra en nostre port pera renovar las provisións, demanessin en los magatzems *stockfish*, essent perfectament

(1) Llatí, *gadus*; grech, *gados*; català, *gado*.

compresos. De manera que entre 'ls nostres mariners y 'ls inglesos nos importáren aquesta paraula, y se 'n feu un us tant freqüent, que sempre més ho havem anomenat d' aquesta manera; y heus'quí com una paraula estrangera ha vingut á ferse catalana, encara que no 's tracti mes que d' un terme local.

Pera sapiguer lo qu' es una estocafixada es menester haverse trobat en companyia d' alguna de las collas d' aficionats que solen fer-las en les calas del nostre litoral ó en altres llocs d' aquets encontorns.

Estocafixayre tenim aquí tan orgullós del del sen mérit que 's deixaría dir calsevol cosa mentres no passar per un mal artista dintre de la seva classe.

¡Si se n' hi han fetas á Can Crispí, á l' antiga barraca d' en Paixena y tants y tants recòns de Sotamardia, Sant Esteve, y demés ca les rocosas, vora 'l mar, que no ténen fi ni Compte! Y que de grescas, mare de Deu, no s' han fet després d' haver celebrat alguns d' aquets tant sabrosos ápats!

Cuantas voltas trobantse un recorrent la costa, li ha anat á ferir directament l' olfat lo fum sortit de l' olla en que estava elaborantse en son ruhent interior la succulenta estocafixada que li ha fet obrir de bat á bat las portas á la gourmandise!

Jo estich segur de que al llegidor de fora que li 'n presentessin un plat condimentat á la nostra especial manera, que després de llepar-se 'n los dits, (es un dir, no 's crequin, perque suposo que ja comprendràn que 's menja ab forquilla) si no ho sapigués, no voldria creure que alló fos l' insipit peix sech que mes que peix sembla una estrella y que no obstant en mans hábils se converteix en plat exquisit que 'l mateix Angel Muro, lo rey del art culinari, no haguera vacilat en incloure 'n la formula, si la hagués sapiguda, entre las mellors de sa extensa llista.

Y.... ¡lo que son las cosas! mal grat y esser un menjar tan delicat, á mi no 'm vinguin ab aquesta mena d' aliment, perque la veritat, no puch avenirmhi.

Jo, peix per peix preferesch 'l nero.

JOAN BTA. CAMÓS.

NOVAS LOCALS

Los días 1 y 2 del corrent fou molta la concurrencia que visità 'ls dos cementiris, uns

pera dipositar coronas en les moradas ahont descansan les despullas dels que foren y altres, los més, per la senzilla rahó de que la diada s' ho porta y s' ha de seguir la costúm.

Com que 'l cementiri vell permaneix tancat desde la abertura del nou, cal aproveitar aquesta diada per visitar lo lloc en que reposan los que un dia havían format nostres familiars.

En lo nou vejérem que 's travalla molt en la construcció de tombas y panteóns, cosa que careixia per complert lo vell per esser de cabuda massa reduïda per una població com la nostra.

Avuy comensará á actuar en nostre teatre una companyia dramática formada per alguns joves aficionats d' aquesta vila, y dirigits per En Manel Carreras.

A jutjar per lo que de ells havém vist en los assaigs podem assegurarlos hi que rebrán aplaudiments.

Ferán son debut ab lo drama del inmortal Pitarra, «Las euras del mas».

Las companyías del Ferrocarril de Tarragona á Barcelona y Fransa y del Tranvía del Bajo Ampurdán, han establert una combinació pera passatgers y mercaderías.

En las estacions de Palamós, Palafrugell y La Bisbal se despatxaran bitllets de passatje pera las estacions de Cerdé, Figueras, Girona, Caldes de Malavella, Blanes, Granollers y Barcelona y viceversa.

Ademés, en lo referent á càrrega, la companyia del Tranvía disposará del servei combinat de la del Ferrocarril.

Tot aixó constitueix una millora que es molt ventajosa pera aquesta comarca y que honra á la Junta del Tranvía á la que felicitem.

Y felicitem pero no mes á mitjas á la Companyia del Ferrocarril de Tarragona á Barcelona y Fransa perque si es acreedora á la nostra felicitació, en aquest assumpto, no podem dir lo mateix en lo referent al tren expres que continua no aturantse á Figueras y á Flassá, á

pesar de tenirhi tant interés las comarcas del Alt y Baix Ampurdá, y la mateixa Companyía.

Segóns notícias, la Societat, que proposà al Ajuntament la instalació de la llum elèctrica en nostra vila, quinas proposicions foren acceptadas en principi, ha comensat els treballs, pera instalar el motor, que deu rebre la reforsa de las ayguas del molí de Pals.

Per avuy no podém dir res més, pero no creyém trigar gayre en poder donar notícias més detalladas.

En los baixos de la Casa de la vila están de manifest las llistas del nou reparto de consúms qu'ha de regir en lo present any econòmich, á fí de que pugan enterarse 'ls interesats y formular las reclamacions que cregan oportunas.

Gracias á la galantería del fotógrafo don Amadeu Mauri, qu'ens ha regalat un exemplar de la reproducció de un antich grabat que conté la entrada de l' exèrcit francés á Palamós després del siti, hem pogut apreciar lo progrés que ha experimentat nostra vila en lo que va de sige, havent aplaudit l' iniciativa del senyor Mauri, que com á fotógrafo te de sobra acreditat son bon gust artístich pera molts altres treballs que havém tingut ocasió d' examinar, no desmereixent en res la fotografia-reproducció del siti del francés.

La funció de teatre que tindrà lloch avuy y de la que doném compte més endarrera, té carácter de beneficencia, ja que sos productes se destinarán al socorro dels pobres fills d' aquella vila.

El coro «Lo Progrés» hi pendrá part cantant las coneigudas pessas titoladas «La Nit» y «La Aurora».

Es d' aplaudir la idea dels aficionats y de tots els que contribueixen á la vetllada.

Regionals.

En lo saló del nou Consistori de la Casa de la Ciutat de Barcelona se reuniren lo prop passat diumenge lo Cos d' Adjunts dels Jochs Florals pera conéixer l' estat dels comptes del present any y procedir á la elecció de mantenedors pera 'l próxim, resultant elegits los següents:

Dr. D. Joseph Torres y Bages, Pbre. D. Joseph Martí y Falguera, D. Francesch Matheu; D. Jaume Massó y Torrent, D. Lluís Millet y Pagés, y D. Claudi Planas y Font.

Suplents: D. Gabriel Alomar y Vilallonga, D. Lluís Vía, D. Joseph Berga y Boada y D. Joseph Pujol y Brull.

L' Ajuntament de Figueras, en una de sas últimas sessions, també va acordar per unanimitat adherirse als acorts de la Diputació provincial de Barcelona y demés entitats y corporacions de las quatre provincias catalanas reclamant pera Catalunya la més àmplia autonomia econòmich-administrativa.

Els Ajuntaments de Prades y de Vilaseca de Solcina s' han adherit á la exposició del de Rens, que com es sabut, es altament favorable á la autonomia administrativa de Catalunya.

La tendencia á Catalunya es ben manifesta: si no propera serà perque á Espanya tot se fa al revés.

Secció Comercial

Desde 'l dia 28 de Octubre lo moviment de nostre port ha sigut lo següent:

ENTRADAS

De Barcelona, llaut «Manuelito», de 22 tons. pat. Gallart, ab efectes.—De Barcelona, llaut «Montserrat», de 38 tons. pat. Berta, ab efectes.—De Sevilla y escales, vapor «Nuevo Valencia», de 737 tons. cap. Sánchez, ab suro.—De Barcelona, llaut «Pepito», de 33 tons. pat. Ventura, ab efectes.—De Barcelona. llaut «Anita», de 33 tons. pat. Esteve, ab efectes.

DESPACHADAS

Pera Iviza, llaut «Carijo», ab lastre.—Pera Barcelona, «Montserrat» ab efectes.—Pera Vinaroz, llaut «Maria Rosa», ab terrisa.—Pera Barcelona, llaut «Manuelito», ab efectes.—Pera Cette y Marsella, vapor «Nuevo Valencia», ab efectes.—Pera Valencia, polaca «Teresa», ab efectes.

J. C. C.

J. BURELL & C^{ia}

CONSTRUCTORS

Vila y Vilá, 117.—BARCELONA

Especialitat en Yachts,

Llanxas de vapor, Remolcadors, Canúas, Canots, Llanxas de Salvament, etc.

TALLER DE VELAMEN

Únic à Catalunya y à Espanya pera Yachts, tendas pera 'l camp, bany, cassera, etc.

Lonas inglesas y del pais

Direcció teleigráfica, «**YACHTS**», BARCELONA

Casa constructora del bot de salvament de Sant Feliu de Guixols.

YACHTS fets per J. Burell: **Nitetis, Atlant II, Atlant I, Niobe, Conqueridor I, Conqueridor II**, del Real Yacht Club de Barcelona.

ATLANT II guanyador del primer premi de la seuva serie en las últimas regatas de Cete.

MIGUEL CARDONA

ANTIGUO CONSTRUCTOR NAVAL

NACIONAL, 68 BARCELONETA.

Especialidad en YACHTS y toda clase de embarcaciones de recreo. Barcos de tráfico, pesca, vapores de madera y hierro en clase de remolcadores, barcas de carga etc. etc.

Iniciador y fundador de los CLUBS de Barcelona.

YACHTS existentes en Barcelona, construídos en los talleres de su propiedad, **Conqueridor I, Atlant I, Conqueridor II, Nitetus** etc. etc. lo que puedo acreditar con documentos oficiales que obran en mi poder.

CANOAS remeras, **Leonor, Covadonga, Atlantida, Condal** etc. Todas éstas, tanto de remo como de vela, acreditan por su buen nombre varios primeros premios obtenidos.

BOTES de Salvamento construídos con las mejores condiciones. **Bote de Torrevieja, Villanueva y Geltrù, Mataró, Cabo de Palos** etc. por cuenta de la Sociedad central y donativos particulares con el precio más ventajoso de los existentes hasta la fecha.

SASTRERIA
Las dos Américas
 DE
JOAQUIM DAURA
 13, Unió, 13
Barcelona

Elegancia en lo tall, confecció perfecta preus mòdichs.

Gran y variat assortit en novetats del país y extrangeras.

Totas las temporadas visita 'ls pobles de **Palamós, Sant Feliu de Guixols y Palafrugell** ab un grandiós mostruari.

ESTABLIMENT DE FLORICULTURA Y ARBORICULTURA,
 PREMIAT EN VARIAS EXPOSICIONES,

— DE —

Ricardo Mont y Lluís M.^á Jordi.

Carrer del Ensanche y Carretera de Gerona.—**Palamós.**

Vendas de arbustos de fulla perenne y caduea, arbres d' ombrá y de adorno, y fruyters de tota classe.

Especialitat en la confecció de rams artistichs.

Aquest establiment s' encarrega de la plantació de parchs y jardíns. Per un preu molt mòdich, se fá càrrec també del cuidado dels mateixos, com també de la conservació dels arbustos y plantas de saló.

La casa garantisa sos productes.

Se retornará l' valor de las plantas que no reunescan las condicions que s' hagen estableert al efectuarse la venda.

Estampa d' en Octavi Viader.—Sant Feliu de Guixols.

La Senyera

Setmanari catalá
 Redacció y administració,
 Carrer MAJOR, 27.—PALAMÓS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, tres mesos.	1,50 pessetas
Fora, » »	2'00 »
Estranger y Ultramar, 1 any	12'00 »
Número solt.	0'15 »

Anuncis y comunicats, á preus convinguts.
 No 's tornarán 'ls originals.

LLIBRERIA Y CENTRE DE SUSCRIPCIONS
 DE

Salvador Plaja Villena
 Palamós.

Se serveixen tota mena d' obres á la bestreta y á plassos.

Licor dinamogenich GIMBERNAT

A base de Mòrruol,
 nogal y lacte foscat de cals.
 Farmacia del autor, Conde del Asalto, 14
 BARCELONA.